

като спиратъ на главна станция — островъ Критъ — за почивка.

Ако на пжтя имъ се намиратъ високи планини, птицитѣ ги прѣминаватъ прѣзъ най-низката имъ часть. Пустинитѣ заобикалятъ, за да летятъ по мѣстности оросявани отъ дъжда и богати съ растителность.

Въпрѣки всички опасности, на които прѣлетнитѣ птици сж изложени по пжтя, макаръ че възрастнитѣ оставятъ на чужбина коститѣ на повечето свои малки, слаби, неопитни рожби, все пакъ тѣ отиватъ, тѣ бѣгатъ отъ гладната смъртъ, която непрѣменно ще ги сполети у насъ.

Но тамъ, на чужбина, тѣ сж само врѣмenni гости. Тамъ не виятъ гнѣзда, не отглеждатъ малки. Тѣ чакатъ съ нетърпѣние, сбрани на ята, както сж отишли, да се пукне пролѣтъ въ отечеството имъ, дѣто бързатъ да дойдатъ, радостни, че сж доживѣли да видятъ пакъ роденъ край.

И ние ще ви чакаме, мили птички. Ще ви посрѣщнемъ радостни, съ засмѣни очи.

А сега: „до виждане!“

